

щымъ севе самъхъ: но сами въ севѣ севѣ измѣрлюще, и прилагаюти севѣ, севѣ не разумѣвайтъ. И бы же не въ безъмѣрнаѧ похвалысѧ: но по мѣрѣ прѣвила, егоже раздѣли намъ Божъ мѣръ, достизати даже и до вѣасъ. Не иако бо не досаждюще до вѣасъ, паче простираемъ севѣ: даже во и до вѣасъ достигохомъ благовѣстіемъ Христовымъ. Не въ безъмѣрнаѧ хвалишесѧ, нижѣ въ чуднѣхъ традѣхъ, упованіе же имѣюще, растущей вѣрѣ вѣши, въ вѣасъ величаться по прѣвила нашемъ изъвѣльни, Во єже и въ дальнихъ вѣасъ (странахъ) благовѣстити, не чужимъ прѣвиломъ въ готвала похвалытиса. Хвалайся же и Господѣ да хвалитисѧ. Не хвалай бо севѣ сеи искушенї: но егоже Божъ восхвалаетъ.

Аллилія, Глѣсъ 5.

Исповѣдахъ небеса чудеса твоа Господи, ибо истинно твою въ церкви святыхъ.

Стихъ:

Божъ прославляемъ, въ совѣтѣ святыхъ.

Въ патрікѣ Е. Недѣли.

Глѣсъ 6. Прокіменъ, Глѣсъ 5.

Возносите Господа Божа нашеи, и покланяйтесь подножию ииагу егѡ, иако свато есть.

Стихъ:

Господь воцарисѧ, да гнѣваютсѧ людии.

Къ Корінѳианамъ Е. посланіе стаѓи апостола Пагла Чтеніе.

Братије, непрѣдъю ничимже лишитиса прѣднихъ апостолъ. Їще во и нѣвѣжда словомъ, но не разумомъ, ио вездѣ иако вѣши слоемъ въ вѣасъ. Или грѣхъ сотвориши, севѣ смирилъ, да вѣи вознесёtesѧ, иако тѣне Божије благовѣстованиe благовѣстихъ вѣамъ; Сѣ иако церквей умъ, прѣимъ иврѣкъ къ вѣшемъ слѹженїю, и пришедъ къ вѣамъ, и въ скѹности вѣивъ, не ст҃ужихъ ни единомъ. Скѹность во мою исполншиа братија пришедше и Македонији: и во всемъ безъ ст҃уженїя вѣамъ севѣ совлюдохъ, и совлюдохъ. Есть истина Христова во мнѣ, иако похваленіе сїе не заградитъ ио мнѣ въ странахъ ахайнствихъ. Почто; занѣ не люблю

Задрѣв.